

[Indenrigsministeren.]

valg til det organ, der skal skabes mellem disse fem enheder, og jeg ville da også betragte det som en rimelig ting, om bevilingsmyndigheden lå hjemme i de fem områders kommunalbestyrelser, således at man dér skulle give tilsagn om de penge, der skal bruges. Men det kommer vi altså tilbage til.

Jeg kan sige, at jeg har samtidig bemærket mig, at Roskilde amt har territoriale krav. Om der bliver noget ud af det, ved jeg ikke. Der forhandles jo nede i området om den fremtidige kommuneinddeling. Men selv om man i statistikken aflæser Gl. Roskilde amt som et område, der i indbyggerantal ikke er oppe i højderne endnu, så er der vel ingen, der nærer tvivl om, at den udvikling kommer i Gl. Roskilde amt, og derfor er jeg i hvert fald sagligt fuldstændig overbevist om, at det vil være i overensstemmelse med fremtiden at lade det amt gå alene.

Hr. Krog Hansen har jeg svaret på en del af det, han fremkom med. Derudover rejser hr. Krog Hansen spørgsmålet om kommunalrådenes medlemstal, som vi jo tidligere har drøftet, når vi har haft det fremme, og det kan vi måske tage op igen i udvalg; jeg skal ikke her komme dybere ind på det. Det samme vil jeg gerne sige om vederlaget for amtsrådsmedlemmer og kommunalrådsmedlemmer. Det egner sig bedst til en udvalgsdrøftelse.

Med hensyn til spørgsmålet om amternes og kommunernes funktioner er der rejst spørgsmålet om forskellig valgdag. Umiddelbart ville jeg ikke mene, det var nogen tilfredsstillende løsning; jeg tror, en fælles valgdag vil være at foretrække. Man må vel regne med, at der ville kunne gå mange kommunalrådsmedlemmer over i amtsregiet, færre måske den anden vej, men også den vej, og hvis det er tilfældet, så vil vel den fælles valgdag være at foretrække.

Jeg tror heller ikke på, man skal gennemføre, at udskrivning af valg kan ske i utide.

Jeg har bemærket mig hr. Sigsgårds udtalelser. Hr. Sigsgård siger, at meget af det, der er i gang, er sket hen over hovedet på folk. Man kunne jo stille det spørgsmål: hvordan skal det gennemføres ellers? Det er jo ikke med bind for øjenene, folketinget har lagt den afgørende myndighed i kommunalreformkommissionen. Der er ingen, der har ønsket under drøftelsen i disse mange

år, at det skulle baseres på lokale folkeafstemninger. Derfor må det foregå — efter min mening med rette — på den måde, som det er sket, og det har jeg altså ikke flere bemærkninger at gøre til.

Kan vi nå til, at vi får amter og bykommuner i orden til 1. april 1970, og vi så tager en pause på 1 år med hensyn til at overføre opgaver fra stat til amt og kommune — selvfølgelig må der straks ske noget, vi må jo rette ind den lovgivning, som skal rettes ind, når købstæderne bliver placeret sammen med amterne, men hvis vi tager det år, sådan at administrationen ude i de kommunale organer kan finde sig til rette — og så begynder i 1971 med at overføre, ja, så tror jeg, at det vil gå på en rimelig og rigtig måde. Og når man så i 1972 kan få landkommunernes forhold bragt i orden og man ved den tid kan gennemføre byrdefordelingen, så er jeg overbevist om, at så har vi en tidsplan, som vil kunne holde.

Jeg vil gerne svare de medlemmer af tinget, der har haft ordet; ganske kort må det være, jeg bliver jo nok stillet over for de samme spørgsmål, når udvalgsarbejdet kommer i gang.

Jeg vil gerne sige om et af de steder, hvorom der har været særlig debat, at med hensyn til de 8 kommuner — her er det altså ikke de 8 sogne, men de 8 kommuner — i Ålborgs sydlige del har betragtningen været, at som man har arbejdet henimod at skabe et naturligt opland for købstaden, har man lagt de samme betragtninger til grund her. Jeg ved da meget vel, for jeg har også snuset til det kommunale arbejde igennem mange år, jeg ved da meget vel, hvad det betyder, i hvert fald for kommunalbestyrelsesmedlemmer og amtsrådsmedlemmer; men man kan jo rejse spørgsmålet, om en amtsgrænse i vor tid binder på den måde, som jeg syntes nogle mente den gjorde. Det er en opfattelse, man kan have; jeg har den altså ikke. Jeg tror ikke, borgerne i landet føler, at man bør i det amt, og at alt ville bryde sammen, hvis man kom over i et andet amt. Det har været sagt her, at der er ikke toldskranker, og det er jo rigtigt. En frue, jeg kendte, rejste spørgsmålet, da hun overværede drøftelsen: men vi kan vel blive boende, selv om man ordner det? Det kunne jeg altså glædeligvis bekræfte, at således var det. Derfor tror jeg, man skal tage det —